32000R2852

L 332/17 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS 2000 12 28

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2852/2000
2000 m. gruodžio 22 d.
įvedantis galutinį antidempingo muitą ir galutinai surenkantis laikinąjį muitą, įvestą poliesterių štapelio pluoštų, kurių kilmės šalys Indija ir Korėjos Respublika, importui

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ([1]), ypač į jo 9 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, pateiktą pasiūlymą,

kadangi:

A. TVARKA

1. Laikinos priemonės

(1) Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1472/2000 ([2]) (laikinasis Reglamentas) buvo įvesti laikinieji antidempingo muitai į Bendriją importuojamiems Indijos ir Korėjos Respublikos kilmės poliesterių štapelio pluoštams (PŠP), klasifikuojamiems KN pozicijoje 5503 20 00.

2. Tolesnė tvarka

(2) Įvedus laikinuosius antidempingo muitus, keletas asmenų pateikė pastabas raštu. Remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 (pagrindinis Reglamentas) 6 straipsnio 5 dalies nuostatomis, buvo išklausyti visi asmenys, kurie to paprašė. Asmenims buvo pranešti esminiai faktai ir aplinkybės, kurių pagrindu buvo ketinama rekomenduoti įvesti galutinį antidempingo muitą ir galutinai surinkti sumas, užtikrintas laikinuoju muitu, kurios atitinka galutinio muito dydį. Taip pat buvo nurodytas laikotarpis, per kurį buvo galima pateikti pareiškimus dėl šio paskelbimo.

(3) Buvo atsižvelgta į suinteresuotų asmenų žodžiu ir raštu iki nustatyto galutinio termino pateiktus argumentus ir, tam tikrais atvejais, į juos buvo tinkamai atsižvelgta rengiant galutines išvadas.

(4) Kai kurie suinteresuoti asmenys pareiškė, kad Komisijos taikyti inicijavimo standartai buvo netinkami ir subjektyvūs. Jie teigė, kad naujo tyrimo Korėjos Respublikos atžvilgiu inicijavimas praėjus dviem mėnesiams nuo ankstesnio tyrimo nutraukimo (žr. laikinojo Reglamento 7 konstatuojamąją dalį) prieštarauja to tyrimo išvadai, kad nebuvo jokios dempingo atsinaujinimo tikimybės. Šiuo atžvilgiu reikėtų pastebėti, kad išvada dėl dempingo atsinaujinimo tikimybės buvo pagrįsta išvadomis, susijusiomis su dvylikos mėnesių tyrimo laikotarpiu, kuris baigėsi 1997 m. rugsėjį, t. y. likus dvejiems metams iki šio tyrimo inicijavimo. Be to, Komisija išnagrinėjo naujus 1999 m. rugpjūtį pateiktame skunde nurodytus įrodymus ir, jos manymu, jų pakako šiam tyrimui inicijuoti.

(5) Komisija ir toliau ieškojo bei tikrino visą informaciją, kuri, jos manymu, buvo būtina galutinėms išvadoms.

B. TIRIAMAS PRODUKTAS

(6) Vartotojų asociacija pareiškė, kad šio tyrimo inicijavimo pranešime nebuvo nurodyti verpimui neparuošti PŠP tipai ir todėl šie PŠP tipai neturėjo būti įtraukti į šį tyrimą.

(7) Reikėtų pastebėti, kad inicijavimo pranešime ir skunde buvo aiškiai pateiktas atitinkamos KN pozicijos aprašymas, apimantis visų tipų PŠP, importuojamus iš tiriamų šalių eksportuojančių gamintojų ir gaminamus Bendrijos pramonės, nepriklausomai nuo jų naudojimo. Atitinkamos KN pozicijos aprašymo formuluotę teisingai suprato visi šiuo tyrimu suinteresuoti asmenys, išskyrus minėtąją vartotojų asociaciją, pakartojusią savo reikalavimą, kuris jau buvo atmestas atliekant ankstesnį tyrimą dėl PŠP importo iš Australijos, Indonezijos ir Tailando, kaip nurodyta Reglamente (EB) Nr. 1522/2000 ([3]).

(8) Kai kurie suinteresuoti asmenys taip pat teigė, kad bet kuriuo atveju reikėtų skirti PŠP tipus, paruoštus verpimui (dar vadinamus austais, toliau – PŠP-PV) ir PŠP neparuoštus verpimui tipus (dar vadinamus neaustais arba sintetinio kamšalo, toliau – PŠP-NA) dėl skirtingų specifinių pagrindinių fizinių charakteristikų, apsprendžiančių galutinį produkto naudojimą. Atitinkamai buvo teigiama, kad importuotus pluoštus turėtų sertifikuoti neutralios laboratorijos, patvirtindamos šias charakteristikas. Be to, buvo teigiama, kad PŠP-PV ir PŠP-NA pakeičiamumas, jei toks ir buvo, buvo itin ribotas ir tik tam tikrais pluoštų tipais, iš pradžių skirtais PŠP-PV, kurie gali būti naudojami kaip PŠP-NA. Todėl PŠP-NA, jeigu jie būtų ir toliau tiriami, turėtų bent jau būti nagrinėjami atskiru tyrimu.

([1]) OL L 56, 1996 3 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2238/2000 (OL L 257, 2000 10 11, p. 2).

([2]) OL L 166, 2000 7 6, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1899/2000 (OL L 228, 2000 9 8, p. 24).

([3]) OL L 175, 2000 7 14, p. 10.

(9) Kalbant apie tiriamo produkto naudojimą, buvo nustatyta, kad tarp skirtingų tipų PŠP yra itin daug sutapimų, pakeičiamumo ir konkurencijos. Tyrimas parodė, kad negalima nustatyti aiškios skiriamosios linijos tarp įvairių tipų, kuri leistų nustatyti unikalų fizinių produkto charakteristikų ir jo naudojimo ryšį, todėl turimi įrodymai neleidžia remiantis šiuo principu daryti skirtumo tarp produktų. Šiuo atžvilgiu taip pat pabrėžiama, kad nepriklausomos laboratorijos analizės rezultatai negali besąlygiškai nustatyti produkto naudojimo. Todėl atliekant šį tyrimą įvairūs PŠP tipai turėtų būti laikomi sudarančiais vieną ir tą patį produktą.

(10) Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, laikoma, kad pastabos, gautos dėl tiriamo produkto apibrėžimo, negali nuneigti laikinojo Reglamento 18 konstatuojamosios dalies išvadų. Todėl patvirtinamos šios išvados, atitinkančios išvadas, ankstesniuose tyrimuose padarytas dėl to paties produkto.

C. **DEMPINGAS**

1. **Indija**

(11) Nebuvo pateikta jokių reikalavimų dėl sprendimo neatlikti Indijos eksportuojančių gamintojų imties, todėl patvirtinamos laikinojo Reglamento 20–25 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

1.1. *Normalioji vertė*

(12) Patvirtinus laikinąsias priemones, vienas eksportuojantis gamintojas pareikalavo, kad, atliekant įprastų prekybos sąlygų tyrimą, būtų sumažintos tam tikrų antros rūšies produkto tipų, parduodamų vidaus rinkoje, gamybos sąnaudos. Šis prašymas negali būti patenkintas, kadangi atsakydama į klausimyną, bendrovė nurodė vienodas gamybos sąnaudas skirtingoms kiekvieno produkto tipo rūšims.

(13) Kitų reikalavimų dėl normaliosios vertės nustatymo pateikta nebuvo. Patvirtinamos laikinojo Reglamento 46 konstatuojamojoje dalyje pateiktos išvados.

1.2. *Eksporto kaina*

(14) Nebuvo pateikta jokių reikalavimų dėl eksporto kainos nustatymo. Patvirtinamos laikinojo Reglamento 47 konstatuojamojoje dalyje pateiktos išvados.

1.3. *Palyginimas*

(15) Patvirtinus laikinąsias priemones, vienas eksportuojantis gamintojas teigė, kad vidaus rinkoje parduodami produkto tipai, kurie buvo lyginami su į Bendriją eksportuojamais tipais, turėjo skirtingas fizines ir technines charakteristikas ir skirtingą galutinį naudojimą. Todėl bendrovė reikalavo patikslinti fizines charakteristikas ir pateikė naujos jos reikalavimą patvirtinančios informacijos. Buvo nustatyta, kad nauja informacija, pateikta patvirtinus laikinąsias priemones, buvo susijusi su papildomomis produkto charakteristikomis, kurių Komisija apskritai nereikalavo nurodyti arba kurių bendrovė neįvardijo atsakyme į klausimyną. Šiame tyrimo etape nebuvo įmanoma pakeisti produktų palyginimo pagrindo, kuris nustatytas Komisijos klausimyno specifikacijų lentelėje ir skirtas visiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams. Be to, naujoji informacija prieštarauja anksčiau gautai informacijai ir todėl prašymas patikslinti fizines charakteristikas buvo atmestas.

(16) Kitas eksportuojantis gamintojas teigė, kad nereikėtų atsižvelgti į skirtingą pluoštų storį, išreiškiamą denjė arba deciteksais, ir todėl visi produkto tipai turėtų būti traktuojami vienodai. Siekiant užtikrinti sąžiningą ir prasmingą vidaus ir eksporto rinkose parduodamų produktų palyginimą, visų eksportuojančių gamintojų gaminami produktai lyginami pagal kiekvieną tipą atskirai, kaip apibrėžta Komisijos klausimyne. Todėl negalima priimti argumento dėl to, kad reikėtų lyginti tik vieną produkto tipą.

(17) Vienas eksportuojantis gamintojas pateikė naujos informacijos, pagrindžiančios reikalavimą dėl muitų sugrąžinimo, kurį Komisija buvo atmetusi laikinuoju etapu. Šis prašymas negali būti priimtas, kadangi ši informacija, nors jos buvo reikalaujama klausimyne, nebuvo pateikta laiku ir todėl jos negalima patikrinti.

(18) Tas pats eksportuojantis gamintojas toliau teigė, kad, kadangi ankstesniame tyrime, kuris buvo inicijuotas maždaug prieš dešimt metų (Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 54/93 [1]), buvo patvirtintas reikalavimas atlikti koregavimą dėl muitų sugrąžinimo, jo nereikėtų tirti iš naujo. Tačiau reikėtų atsiminti, kad kiekvienas antidempingo tyrimas vertinamas remiantis jo esme ir yra nagrinėjamos faktinės bei teisinės aplinkybės, kurios kiekviename tyrime gali būti skirtingos. Kaip jau minėta ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje, šis eksportuojantis gamintojas nepateikė įrodymų, kurie pagrįstų jo reikalavimą šiame tyrime. Jis visų pirma neįrodė, kad bet kuris muitas TL atsirado panašiam produktui, skirtam vidaus vartojimui. Todėl šis reikalavimas buvo atmestas.

[1] OL L 9, 1993 1 15, p. 2. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 907/97 (OL L 131, 1997 5 23, p. 1).

(19) Muitų sugrąžinimo klausimu du eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad toks koregavimas turėtų būti taikomas automatiškai, kai tik muitai yra grąžinami eksporto pusėje, o klausimas, ar šie muitai yra įskaičiuojami vidaus pusėje, nėra esminis. Vadovaujantis pagrindinio Reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktu, koregavimas dėl muitų suteikiamas tik tada, jeigu yra tenkinami abu šie reikalavimai: pirma, turi būti įrodyta, kad importo mokesčiai tenka panašiam produktui ir jo sudėtyje esančioms medžiagoms, kai skirta vartoti eksportuojančioje šalyje, ir antra, šie importo mokesčiai yra grąžinami arba produktas jais neapmuitinamas eksportuojant jį į Bendriją. Jeigu nėra tenkinamas bent vienas reikalavimas, koregavimas dėl muitų sugrąžinimo negali būti taikomas.

(20) Vienas eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad vidaus rinkoje parduodamam produktui buvo taikomi tam tikri importo mokesčiai, viršijant sumą, Komisijos nustatytą laikinosiose išvadose. Šis papildomas reikalavimas buvo išnagrinėtas ir buvo nustatyta, kad iš tiesų importo mokesčiai, mokami už tam tikras produkto, kuris parduodamas vidaus rinkoje, sudėtyje esančias medžiagas, viršijo anksčiau nustatytą sumą. Todėl buvo atitinkamai patikslinti laikinieji skaičiavimai.

(21) Tačiau šio eksportuojančio gamintojo naujo reikalavimo papildomai koreguoti importo muitus už importuotą medžiagą, kuriuos sumokėjo susijusi bendrovė, negali būti priimtas, kadangi šis reikalavimas nebuvo pateiktas laiku ir nebuvo įrodyta, kad jis turėtų įtakos kainų palyginamumui. Be to, šiuo tyrimo etapu pateiktos naujos informacijos nebuvo galima patikrinti.

(22) Vienas eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad dėl Indijos Vyriausybės politikos skatinti gamyklų steigimą mažiau išvystytose teritorijose, įmonės buvo atleidžiamos nuo pardavimų mokesčio, kuris mokamas Vyriausybei, ir jis pareikalavo taikyti atitinkamą koregavimą. Pateikta informacija rodo, kad visose pardavimų sąskaitose-faktūrose, skirtose šių nuo mokesčio atleistų fabrikų produktams, nurodyta, kad valstybė jų neapmuitina pardavimo mokesčiais, o pirkėjas neturi teisės reikalauti pardavimo mokesčio nuolaidų, kompensavimo ar sugrąžinimo. Esant tokioms aplinkybėms, kadangi nemokamas pardavimų mokestis, negalima taikyti jokio koregavimo. Tačiau buvo laikoma, kad tais atvejais, kai pardavimų sąskaitose-faktūrose, skirtose kituose fabrikuose pagamintiems produktams, buvo nurodyti valstybei mokami pardavimo mokesčiai, buvo galima pagrįstai taikyti koregavimą ir skaičiavimai buvo atitinkamai patikslinti.

(23) Vienas eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad pajamų mokesčio mokėjimas buvo susijęs tik su pelnu, gautu vidaus, o ne eksporto rinkoje, todėl tai turėjo įtakos kainų palyginamumui. Šiuo atžvilgiu reikėtų pastebėti, kad pajamų mokestis – tai mokestis, taikomas bendrovės pelnui, jeigu ji jo gauna, ir jis skaičiuojamas atgaline tvarka kiekvienų finansinių metų pabaigoje. Todėl į jį negalima atsižvelgti nustatant kainą. Be to, bendrovė nepateikė jokių įrodymų, kad šis mokestis buvo įskaičiuojamas vidaus rinkos sąskaitose-faktūrose. Todėl šis reikalavimas buvo atmestas.

1.4. *Dempingo skirtumas*

(24) Palyginus tam tikrais atvejais patikslintą svertinę vidutinę normaliąją vertę ir produkto tipo svertinę vidutinę gamintojo eksporto kainą, buvo nustatyta, kad dempingo būta visų tiriamų eksportuojančių gamintojų atveju. Kadangi jie aktyviai bendradarbiavo, dempingo skirtumas visoms kitoms bendrovėms yra lygus didžiausiam dempingo skirtumui, nustatytam bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo atžvilgiu.

(25) Galutiniai dempingo skirtumai, išreikšti kaip CIF importo kainos nesumokėjus muitų dalis procentais, yra tokie:

Indian Organic Chemicals Limited, Mumbai	23,3 %
JCT Limited, New Delhi	32,6 %
Reliance Industries Ltd, Mumbai	35,4 %
Visos kitos bendrovės	35,4 %

2. **Korėjos Respublika**

2.1. *Normalioji vertė*

(26) Patvirtinus laikinąsias priemones, trys eksportuojantys gamintojai teigė, kad „vietos eksportas“ buvo neteisingai arba nepagrįstai neįtrauktas į vidaus pardavimų sąrašus, naudotus normaliajai vertei nustatyti.

(27) Jie teigė, kad toks neįtraukimas prieštarauja pagrindinio Reglamento 2 straipsnio nuostatoms ir Komisijos įprastai praktikai bei neatitinka kitų PPO valstybių narių taikomo metodo. Du iš šių eksportuojančių gamintojų taip pat teigė, kad Komisija nepaaiškino, kokiu teisiniu pagrindu šie pardavimai nebuvo įtraukiami.

(28) Eksportuojantys gamintojai taip pat nurodė, kad ankstesniuose tyrimuose dėl Korėjos Respublikos (pvz., PŠP pabaigos nagrinėjimas Tarybos reglamente (EB) Nr. 1728/1999 [1] ir nerūdijančio plieno viela Tarybos reglamente (EB) Nr. 1600/1999 [2] bei Komisijos sprendimas Nr. 1999/483/EB [3], Komisija neprieštaravo, kad eksportuojantys gamintojai „vietos eksportą“ priskirtų vidaus pardavimams ir vienu cituojamu atveju pareikalavo jį įtraukti į pardavimų vidaus rinkoje sąrašus.

[1] OL L 204, 1999 8 4, p. 3.
[2] OL L 189, 1999 7 22, p. 19.
[3] OL L 189, 1999 7 22, p. 50.

(29) Laikoma, kad pagal specialiąją administracinę tvarką, taikomą „vietos eksporto“ pardavimams, kai šie neapmokestinami vidaus pardavimų mokesčiu, sąskaitos-faktūros paprastai išrašomos JAV doleriais, apmokamos akredityvais ir joms taikoma muitų sugrąžinimo tvarka; tai įrodo, kad šie pardavimai vyko per konkretų į eksportą orientuotą pardavimų kanalą esant tam tikroms rinkos sąlygoms. Tiriami eksportuojantys gamintojai konkrečiai įvardijo šiuos pardavimus savo apskaitos dokumentuose kaip skirtus naudoti eksportui gaminamai produkcijai. Atsižvelgiant į jų ypatingą rinkos padėtį, buvo padaryta išvada, kad tokie „vietos eksporto“ pardavimai nebuvo atliekami esant įprastoms prekybos sąlygoms ir todėl jų įtraukimas į normaliosios vertės apskaičiavimus neleistų atlikti tinkamo ir teisingo palyginimo su eksporto kaina, kaip numatyta pagrindinio Reglamento 2 straipsnyje. Komisija nesutinka, kad ankstesniuose tyrimuose tokie pardavimai visada buvo įtraukimai į normaliosios vertės apskaičiavimus. Jų įtraukimas ankstesniuose tyrimuose gali atspindėti tai, kad jie nebuvo konkrečiai įvardyti arba tai, kad buvo manoma, kad jų įtraukimas neturės didelio poveikio rezultatams. Tačiau šiuo atveju, remiantis pirmiau išvardytomis priežastimis, „vietos eksporto“ pardavimai nebuvo įtraukti į vidaus pardavimų sąrašus, naudotus normaliajai vertei nustatyti.

(30) Vienas eksportuojantis gamintojas teigė, kad tam tikros žaliavos buvo perkamos iš susijusio tiekėjo rinkos kaina, todėl Komisija nepagrįstai nustatė didesnę rinkos vertės pirkimo kainą ir atitinkamai padidino gamybos sąnaudas. Jis taip pat teigė, kad bet kuriuo atveju, toks koregavimas buvo per didelis, kadangi nebuvo atsižvelgta į žaliavų, daugiausia perkamų iš susijusio tiekėjo, ir panašių iš kitų tiekėjų perkamų žaliavų techninius ir kainų skirtumus.

(31) Buvo nustatyta, kad santykiai su tiekėju galėjo leisti eksportuojančiam gamintojui turėti didelės įtakos nustatant pirkimo kainą. Be to, kadangi vidutinė žaliavų, perkamų iš susijusio tiekėjo, kaina buvo žymiai mažesnė už vidutinę tų pačių žaliavų, perkamų iš nesusijusių tiekėjų, kainą ir kadangi buvo panašu, kad tokia pirkimo kaina buvo nuostolinga tiekėjui, buvo laikoma, kad žaliavų kainos buvo nepatikimos pervedimų kainos. Esant tokioms aplinkybėms, nustatant rinkos pirkimo kainą buvo taikoma skaičiavimo metodika didinant žaliavų, įsigytų iš susijusio tiekėjo, kainą proporcingai žaliavų, kurios buvo įsigytos iš susijusio teikėjo ir iš nesusijusių tiekėjų, pirkimo kainų svertiniam vidutiniam skirtumui.

(32) Vienas eksportuojantis gamintojas teigė, kad vieno produkto tipo normalioji vertė turėjo būti pagrįsta vidaus kaina, o ne apskaičiuota verte. Šis argumentas buvo priimtas, kadangi buvo nustatyta, kad šis produkto tipas buvo parduodamas tipiniais kiekiais ir beveik visi pardavimai buvo pelningi. Todėl buvo atitinkamai patikslinti apskaičiavimai.

(33) Vienas eksportuojantis gamintojas teigė, kad Komisija buvo neteisi, atmesdama grynojo užsienio valiutos pelno, įskaityto į pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas, naudotas nustatant visas gamybos sąnaudas, naudojimą apskaičiuotai normaliajai vertei nustatyti atliekant įprastų prekybos sąlygų tyrimą. Jis taip pat teigė, kad šį metodą reikėtų persvarstyti, kadangi dalis užsienio valiutos konvertavimo pelno buvo realizuota, o be to, apyvarta yra labiausiai tinkamas pagrindas paskirstyti grynąjį užsienio valiutos pelną skirtingoms rinkoms.

(34) Buvo nustatyta, kad valiutos keitimo pelnas buvo daugiausia susijęs su ilgalaikių įsipareigojimų užsienio valiuta perskaičiavimo pelnu, o ne su gamyba ir pardavimais tiriamu laikotarpiu vidaus rinkoje esant įprastoms prekybos sąlygoms (nuo 1998 m. spalio 1 d. iki 1999 m. rugsėjo 30 d. – „TL“). Kadangi į tokį realizuotą arba nerealizuotą valiutos pelną arba nuostolį neatsižvelgiama antidempingo tyrimuose, šis argumentas buvo atmestas.

2.2. *Eksporto kaina*

(35) Vienas eksportuojantis gamintojas teigė, kad su juo susijusi bendrovė Bendrijoje vaidino tik nežymų vaidmenį parduodant produktą nesusijusiems pirkėjams Bendrijoje, todėl pelno atėmimas apskaičiuojant eksporto kainą nebuvo pagrįstas. Jis taip pat teigė, kad nebuvo jokio pagrindo nustatyti taikytą pelno maržos dydį. Remiantis pagrindinio Reglamento 2 straipsnio 9 dalimi, pagrįsta pelno marža yra vienas iš tų veiksnių, kurie turėtų būti koreguojami siekiant apskaičiuoti eksporto kainą. Laikoma, kad pelnas buvo pagrįstai atimtas eksporto kainai apskaičiuoti, lyginant su informacija, gauta iš bendradarbiaujančių nepriklausomų importuotojų. Todėl šis reikalavimas atmetamas.

(36) Nebuvo gauta jokių kitų reikalavimų dėl eksporto kainos nustatymo. Todėl patvirtinamos laikinojo Reglamento 54 konstatuojamojoje dalyje pateiktos išvados.

2.3. *Palyginimas*

(37) Vienas eksportuojantis gamintojas teigė, kad jis klaidingai įtraukė tuos pačius koregavimus dėl kreditų sąnaudų skirtingose pardavimų eksportui sąrašų skiltyse, todėl Komisija du kartus įskaičiavo atskaitymus nustatydama eksporto kainą teisingam palyginimui su normaliąja verte. Buvo išnagrinėtos bendrovės atsakyme į klausimyną nurodytos

kredito sąnaudos, susijusios su apmokėjimo sąlygomis, suderėtomis kiekvieno sandorio atveju, ir šis reikalavimas buvo patenkintas tais atvejais, kai tai buvo pagrįsta.

(38) Vienas eksportuojantis gamintojas teigė, kad Komisija skaičiavimuose nepakankamai įvertino muitų sugrąžinimo sumą, kadangi ji buvo pagrįsta muitu, sumokėtu importuojant žaliavas, kurių yra panašaus produkto sudėtyje, o ne muitais, sugrąžintais tiriamą produktą per TL eksportavus į Bendriją. Jis toliau teigė, kad Komisijos skaičiavimai buvo netinkamai grindžiami muitu, sumokėtu per pirmuosius aštuonis TL mėnesius, jį dalijant iš visos importo per visą TL apimties. Pirmasis argumentas buvo atmestas, kadangi per TL sumokėta suma buvo mažesnė už sugrąžintą sumą, kaip numatyta pagrindinio Reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punkte. Tačiau, kaip to prašė bendrovė, buvo iš naujo apskaičiuotas muitų už kilogramą sugrąžinimas, remiantis importo per pirmuosius aštuonis mėnesius apimtimi.

(39) Kitas eksportuojantis gamintojas teigė, kad Komisija, apskaičiuodama muitų sugrąžinimo išmoką už vieną kilogramą, bendrus importo muitus, įskaičiuotus perkant tam tikras importuotas žaliavas, turėjo dalyti tik iš importuotų žaliavų kiekio, o ne iš viso vietoje įsigytų ir importuotų žaliavų kiekio. Laikoma, kad muitų sugrąžinimo išmoka, kuri atimama iš normaliosios vertės, turėtų būti pagrįsta vidutiniu muitu, įtrauktu į vidaus pardavimų sąnaudas, kadangi vidaus rinkoje parduodamam produktui naudojamos ir šalyje įsigytos, ir importuotos žaliavos. Todėl šis argumentas atmetamas.

(40) Du eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisijos metodas, kurį taikydama ji atmetė nurodytus kreditų sąnaudų koregavimus, padarytus atviros apskaitos sistemoje, dėl to, kad mokėjimų nebuvo galima aiškiai susieti su sąskaitomis-faktūromis, neturėjo jokio teisinio pagrindo. Tačiau nebuvo galima patikrinti, ar mokėjimai, atlikti pagal „atviros apskaitos“ sistemą buvo atliekami remiantis kuriomis nors suderintomis apmokėjimo sąlygomis. Esant tokioms aplinkybėms nebuvo jokio pagrindo manyti, kad sutartinės apmokėjimo sąlygos buvo tas veiksnys, į kurį buvo atsižvelgta nustatant produkcijos kainas. Todėl šie reikalavimai buvo atmesti.

2.4. *Dempingo skirtumas*

(41) Palyginus atskirų produkto tipų tinkamai patikslintą svertinę vidutinę normaliąją vertę ir svertinę vidutinę gamintojo eksporto kainą, buvo nustatyta, kad dempingo būta visų tiriamų eksportuojančių gamintojų atveju. Kadangi jie aktyviai bendradarbiavo, dempingo skirtumas visoms kitoms bendrovėms yra lygus didžiausiam dempingo skirtumui, nustatytam bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo atžvilgiu.

(42) Atskleidus laikinąsias išvadas, du eksportuojantys gamintojai – Samyang Corporation ir SK Chemicals Co. Ltd – Komisiją informavo, kad jie apjungs savo poliesterio verslo operacijas vienoje bendrai valdomoje įmonėje, t. y. Huvis Corporation. Komisijai paprašius, šie eksportuojantys gamintojai pateikė papildomos informacijos apie šį aplinkybių pasikeitimą ir galų gale buvo nuspręsta, kad Huvis Corporation turėtų būti galutinai nustatytas vienas dempingo skirtumas. Todėl šis dempingo skirtumas buvo nustatytas kaip svertinis dviejų atitinkamų eksportuojančių gamintojų patikslintų dempingo skirtumų vidurkis. Susijusios prekybos įmonės Korėjoje dempingo skirtumas yra lygus Huvis Corporation dempingo skirtumui.

(43) Galutiniai dempingo skirtumai, išreikšti kaip CIF importo kainos nesumokėjus muitų dalis procentais, yra tokie:

Daehan Synthetic Fibre Co. Ltd, Seoul	0,9 % (*de minimis*)
Huvis Corporation, Seoul	4,8 %
Saehan Industries Inc, Seoul	20,2 %
SK Global Co. Ltd, Seoul	4,8 %
Sung Lim Co. Ltd, Seoul	0,05 % (*de minimis*)
Visos kitos bendrovės	20,2 %

D. **ŽALA**

1. **Procedūriniai klausimai**

(44) Buvo teigiama, kad, apjungiant abi antidempingo procedūras Korėjos Respublikos ir Indijos atžvilgiu, buvo neteisinga nustatyti tokį patį TL galimam žalingam dempingui, atsiradusiam dėl importo iš šių šalių, ištirti. Pastarosios šalies atveju tai reiškė, kad nebuvo atsižvelgiama į tris paskutiniuosius 1999 metų mėnesius ir buvo teigiama, kad, atsižvelgus į naftos kainų padidėjimą, tai būtų turėję įtakos pardavimo kainos, gamybos sąnaudų ir pelningumo nustatymui atliekant žalos tyrimą.

(45) Reikėtų priminti, kad, kaip nurodyta laikinojo Reglamento 8 konstatuojamojoje dalyje, procedūros Indijos ir Korėjos Respublikos atžvilgiu buvo apjungtos dėl administracinių priežasčių. TL nustatymas apibūdintas pagrindinio Reglamento 6 straipsnio 1 dalyje, kurioje *inter alia* teigiama, kad TL paprastai turėtų apimti ne mažiau kaip šešių mėnesių laikotarpį iki tyrimo inicijavimo. Indijos atveju tyrimas buvo pradėtas 1999 metų gruodį. Todėl laikotarpis, kuriuo būtų buvę galima perkelti TL, buvo ne daugiau kaip du

mėnesiai. Taip pat reikia priminti, kad importą iš abiejų šalių galima vertinti apibendrintai, kadangi yra tenkinami pagrindinio Reglamento 3 straipsnio 4 dalyje minimi kriterijai (žr. laikinojo Reglamento 65 konstatuojamąją dalį). Galiausiai siekiant atsižvelgti į pagrindinius aspektus, buvo išanalizuota 1999 metais padidėjusios žaliavų kainos įtaka ir ji buvo palyginta su TL.

(46) Tyrimas parodė, kad pagrindinės žaliavos, naudojamos PŠP gamybai, t. y. tereftalio rūgšties (TR) ir monoetilenglikolio (MEG), kainos padidėjo ir 1999 metais, ir TL. Taip pat buvo nustatyta, kad 1999 metais PŠP pardavimo kainos Bendrijoje buvo 2,6 % didesnės nei TL. Nepaisant šių išvadų, buvo nustatyta, kad Bendrijos pramonė pelningiau dirbo ne 1999 metais, o per TL.

(47) Kai kurie eksportuojantys gamintojai pareiškė, Komisija nepatikrino Bendrijos pramonės pateiktos informacijos. Šiuo atžvilgiu patvirtinama, kad didelė dalis Bendrijos pramonės pateiktos informacijos jau buvo patikrinta atliekant susijusį antidempingo tyrimą. Visos kitos Bendrijos pramonės pateiktos informacijos tikslumas buvo patikrintas remiantis pagrindinio Reglamento 6 straipsnio 8 dalimi.

2. **Bendrijos pramonės apibrėžimas**

(48) Laikinojo Reglamento 63 konstatuojamojoje dalyje buvo nurodyta, kad buvo nustatyta, kad du Bendrijos gamintojai, susiję su Indonezijos eksportuojančiais gamintojais, nebuvo apsaugoti nuo dempingo poveikio, negavo nepagrįstos naudos iš dempingo veiklos ir patys nedalyvavo dempingo veikloje. Šiuo atžvilgiu kai kurie eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad šios dvi bendrovės neturėtų būti įtraukiamos vertinant Bendrijos pramonės padėtį, darydami nuorodą į kitas antidempingo bylas, visų pirma dėl magnetinių diskų Komisijos reglamentuose (EB) Nr. 534/94 ir (EB) Nr. 2426/95 [1] bei mikrobangų krosnelių Komisijos reglamente (EB) Nr. 1645/95 [2].

(49) Reikia pastebėti, kad bet kuris Bendrijos gamintojų neįtraukimas į Bendrijos pramonės apibrėžimą gali būti pateisinamas tik remiantis konkrečios bylos faktais. Šiuo atveju nebuvo pateikta jokių argumentų dėl bylos faktų ir nebuvo gauta jokių įrodymų reikalavimui neįtraukti dviejų gamintojų pagrįsti. Remiantis tuo, pirmiau pareiktas prašymas laikomas nepagrįstu ir todėl yra atmetamas.

(50) Kai kurie eksportuojantys gamintojai papildomai pareikalavo neįtraukti kito Bendrijos gamintojo į Bendrijos pramonės apibrėžimą, atsižvelgiant į jo santykius su už Bendrijos ribų, tačiau ne vienoje iš tiriamų šalių, esančiu importuotoju. Buvo teigiama, kad Bendrijos gamintojas padarė žalos Bendrijos pramonei importuodamas PŠP iš susijusio importuotojo.

(51) Visų pirma Komisija nenustatė jokių įrodymų, kad aptariamu laikotarpiu, t. y. nuo 1996 metų iki TL, PŠP buvo importuojamas iš šio importuotojo. Be to, tai, kad Bendrijos gamintojas yra susijęs su už Bendrijos ribų esančiu importuotoju, negali būti pagrindu neįtraukti šio gamintojo į Bendrijos pramonės apibrėžimą. Atsižvelgiant į tai, kad nebuvo pateikta jokių kitų argumentų, patvirtinamas Bendrijos pramonės apibrėžimas, pateiktas laikinojo Reglamento 60 konstatuojamojoje dalyje.

3. **PŠP importas iš tiriamų šalių į Bendriją**

3.1. *Apibendrintas importo įvertinimas*

(52) Du Indijos eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad apibendrintas importo įvertinimas buvo nepagrįstas, kadangi Indijos importo augimas ir absoliuti apimtis buvo labai nedidelė lyginant su Korėjos importu ir Bendrijos pramonės pardavimų apimtimi. Taip pat buvo teigiama, kad Indijos eksportuojantys gamintojai turėjo būti laikomi prisitaikančiais prie kainų, o ne jas diktuojančiais. Be to, remiantis Eurostato duomenimis, Indijos importas buvo mažesnis nei nurodyta laikinajame Reglamente.

(53) Šie argumentai buvo išanalizuoti atsižvelgiant į pagrindinio Reglamento 3 straipsnio 4 dalies nuostatas. Šiuo atžvilgiu primenama, kad Indijai nustatytas dempingo skirtumas viršija *de minimis* ribą. Be to, Indijos kilmės importo apimtis nėra nedidelė, TL ji viršijo *de minimis* ribą.

(54) Iš tiesų, nuo 1996 metų iki TL importo iš Indijos augimas (beveik 600 % padidėjimas) buvo didesnis nei importo iš Korėjos augimas (beveik 300 % padidėjimas). Indijos importo vidutinis kainų dydis visada buvo mažesnis už Korėjos eksportuojančių gamintojų kainas, o nuo 1996 metų iki TL kainos dar labiau sumažėjo. Tai nebūdinga prisitaikymo prie kainų elgsenai. Galiausiai kalbant apie Eurostato duomenų ir Komisijos išvadų neatitikimus, Bendrijos institucijos savo išvadas grindė patvirtintais atsakymais į klausimynus, kadangi buvo nurodytas didesnis importas nei užfiksuota Eurostato statistiniuose duomenyse. Todėl Indijos eksportuojančių gamintojų reikalavimai atmetami.

[1] OL L 68, 1994 3 11, p. 5 ir OL L 249, 1995 10 17, p. 3.
[2] OL L 156, 1995 7 7, p. 5.

3.2. *Importas iš Korėjos Respublikos*

(55) Eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad tam tikras Korėjos Respublikos kilmės importas ne dempingo kaina neturėtų būti įtrauktas į žalos analizę.

(56) Jeigu nustatoma, kad visos šalies dempingo skirtumas (atitinkantis svertinį vidutinį skirtumą, įskaitant visas tiriamas bendroves) viršija *de minimis* ribą, kaip numatyta pagrindinio Rreglamento 9 straipsnio 3 dalyje, Komisija vertina importo dempingo kaina poveikį visos šalies lygmeniu.

3.3. *Kainų numušimas ir pardavimas sumažinta kaina*

(57) Eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad žalos skirtumų apskaičiavimas remiantis šeimomis, į kurias buvo grupuojami įvairūs PŠP tipai, buvo nepagrįstas atsižvelgiant į tai, kad klausimynuose buvo prašoma pateikti papildomos informacijos apie atskirų PŠP tipų charakteristikas. Jis taip pat pareiškė, kad buvo ignoruojama atskirų sandorių informacija ir kad buvo klaidinga į bendrą skaičiavimų rezultatą neįtraukti neigiamo kainų numušimo arba pardavimo sumažintomis kainomis.

(58) Iš naujo išnagrinėjus skirtumus, susijusius su tokiomis charakteristikomis kaip ilgis, storis, pailgėjimas, tvirtumas, susisukimas, susitraukimas, blizgesys ir verpimo apdaila, daroma išvada, kad produktų tipai nustatytose šeimose yra pakankamai palyginami. Tuo remiantis patvirtinama, kad kainų numušimo ir pardavimo sumažintomis kainomis nagrinėjimas produkto šeimų lygiu yra prasmingas. Be to, tai duoda reprezentatyvų rezultatą pagal sandorių skaičių, kaip nustatyta pagrindinio Reglamento 3 straipsnio 3 dalyje. Taip pat yra laikoma, kad lyginant kainas buvo atsižvelgta į informaciją apie kiekvieną sandorį. Tačiau patvirtinama, kad suma, kuri nemažino Bendrijos pramonės kainų, nebuvo niekaip kompensuojama atliekant galutinį palyginimą produkto šeimų lygiu. Kadangi daugiau argumentų pateikta nebuvo, minėtieji reikalavimai atmetami.

(59) Eksportuojantis gamintojas pareikalavo, kad būtų taikomas koregavimas jo CIF kainoms apskaičiuojant kainų numušimą ir pardavimą sumažintomis kainomis, kadangi toks koregavimas buvo nurodytas skunde.

(60) Šiuo atžvilgiu reikėtų priminti, kad Komisija informaciją rinko naudodama klausimynus, o ją tikrino apsilankymais vietoje ir neapsiribojo skunde nurodytais duomenimis. Tačiau buvo nustatyta, kad dviejų Indijos eksportuojančių gamintojų atžvilgiu buvo neteisingai praleistas muitas apskaičiuojant pardavimą sumažintomis kainomis. Taip pat buvo patenkintas reikalavimas pakeisti svertinio vidurkio metodą ir taikyti konkretaus dydžio prekybos koregavimą. Todėl dviejų Indijos eksportuojančių gamintojų kainų numušimo skirtumai buvo atitinkamai patikslinti.

(61) Atsižvelgiant į 75 konstatuojamojoje dalyje minimą sumažintą kainų numušimą, nustatytą kito Indijos eksportuojančio gamintojo atžvilgiu, kainų numušimo skaičiavimo rezultatai svyruoja nuo 0 % iki 27,7 % Indijai ir išlieka nuo 14,8 % iki 56,7 % Korėjos Respublikai. Indijos svertinis vidutinis kainų numušimo skirtumas lygus 19,9 %, o Korėjos Respublikos – 23,3 %.

4. **Bendrijos pramonės ekonominė padėtis**

4.1. *Bendroji dalis*

(62) Kai kurie eksportuojantys gamintojai teigė, kad, remiantis PPO Antidempingo susitarimo 3.4 straipsnio nuostatomis, nagrinėjant Bendrijos pramonės ekonominę padėtį reikėjo įvertinti visus reikiamus ekonominius veiksnius ir rodiklius, turinčius įtakos šios pramonės būklei.

(63) Reikėtų nagrinėti veiksnius, kurie nebuvo aptarti laikinajame Reglamente, tokius kaip dempingo skirtumo dydžio poveikis, produktyvumas, investicijų grąža, pinigų srautai, atlyginimas, augimas ir galimybės pritraukti kapitalo. Toliau pateikiamas šių veiksnių nagrinėjimas.

4.1.1. Dempingo skirtumo dydžio poveikis

(64) Kalbant apie faktinio dempingo skirtumo dydžio poveikį Bendrijos pramonei, atsižvelgiant į importo iš tiriamų šalių apimtį ir kainas, šio poveikio negalima laikyti nežymiu.

4.1.2. Produktyvumas

(65) Bendrijos pramonės produktyvumas, skaičiuojamas kaip tiriamo produkto gamyba vienam darbuotojui, pagerėjo nuo 92,1 tonos 1996 metais iki 127,1 tonos per TL (+ 38 %). Šį pagerėjimą nulėmė laikinojo Reglamento 85 konstatuojamojoje dalyje apibūdintas darbo vietų skaičiaus sumažėjimas.

4.1.3. Investicijų grąža

(66) Investicijų grąža buvo apskaičiuota siejant grynąjį pelną iki mokesčių ir pagautę su investicijų, susijusių su tiriamu produktu, grynąja buhalterine verte. Tiriamo produkto investicijų grąža padidėjo nuo 4,6 % 1996 metais iki 16,7 % 1997 metais ir 25,7 % 1998 metais. Tačiau per TL ji sumažėjo iki 5,5 %. Šio rodiklio raida panaši į laikinojo Reglamento 81–83 konstatuojamosiose dalyse apibūdintą pelningumo raidą.

4.1.4. Pinigų srautai

(67) Bendrijos pramonės tiriamo produkto pinigų srautai itin išaugo nuo 1996 iki 1997 metų (+ 84 %) ir nuo 1997 iki 1998 metų (+ 28 %), kadangi per šiuos dvejus metus buvo gauti geri rezultatai. Nuo 1998 metų iki TL pinigų srautai sumažėjo 60 % ir pasiekė tokį dydį, kuris buvo 6 % mažesnis nei 1996 metais. Pinigų srautų 1997 ir 1998 metais pagerėjimas ne toks žymus kaip pelningumo pagerėjimas. Be to, TL pinigų srautai yra mažesni nei 1996 metais, o pelnas ir pelningumas – didesni.

4.1.5. Atlyginimai

(68) Atlyginimai yra gamybos sąnaudų analizės dalis, kaip apibūdinta laikinojo Reglamento 79 ir 80 konstatuojamosiose dalyse. Bendrijos pramonės atlyginimai padidėjo 10 % nuo 1996 iki 1997 metų, tačiau ypač sumažėjo nuo 1997 iki 1998 metų ir per TL, kai absoliutus atlyginimų dydis buvo atitinkamai 24 % ir 23 % mažesnis nei 1996 metais.

4.1.6. Augimas

(69) Tiriamo produkto rinkos augimas buvo aptartas laikinojo Reglamento 64 konstatuojamojoje dalyje. Bendrijos pramonės rinkos dalies (neigiamas) augimas minimas laikinojo Reglamento 76 konstatuojamojoje dalyje.

4.1.7. Galimybės pritraukti kapitalo

(70) Kalbant apie galimybes pritraukti kapitalo, laikoma, kad dabartinių pinigų srautų vidutiniškai vis dar pakanka būtinoms pakeitimų investicijoms atlikti. Tačiau rinkos nuosmukis neigiamai paveikė Bendrijos pramonės galimybes pritraukti papildomo išorinio finansavimo, gaunant banko paskolas arba didinant akcininkų dalyvavimą pradedant naujus projektus. Ypač jei yra gaminami kiti produktai, PŠP investicijų grąžos palyginimas su šiais produktais yra itin nepalankus, dėl ko atsiranda sunkumų skirstant biudžetą tiriama produktui.

4.1.8. Išvada

(71) Laikoma, kad laikinajame Reglamente buvo išanalizuoti visi veiksniai ir rodikliai, svarbūs prasmingai Bendrijos pramonės būklės analizei. Laikinajame Reglamente nenagrinėtų rodiklių apibūdinimas, pateiktas šio reglamento 65–70 konstatuojamosiose dalyse, patvirtina laikinajame Reglamente pateiktas išvadas.

4.1.9. Atsargos

(72) Eksportuojantis gamintojas teigė, kad laikinojo Reglamento 77 konstatuojamojoje dalyje Komisijos atliktas atsargų 1998 metų pabaigoje ir 1999 metų pabaigoje palyginimas buvo nevienodas ir neatitinkantis pagrindinio reglamento. Buvo teigiama, kad vienintelis teisingas, nešališkas ir objektyvus metodas PŠP atsargų raidos analizei atlikti yra (1999 m.) rugsėjo mėnesio pabaigoje turėtų atsargų palyginimas su (1998 m.) pabaigoje turėtomis atsargomis.

(73) Šiuo atžvilgiu atkreipiamas dėmesys į sezoninį atsargų klaupimo PŠP pramonėje pobūdį. Kalendorinių metų bėgyje atsargų dydis svyruoja, todėl atsargų 1998 metais ir TL palyginimas yra naudingas tik tada, jeigu lyginami atitinkami metų laikotarpiai. Todėl atsargų dydžio 1998 metų pabaigoje (gruodžio 31 d.) negalima lyginti su atsargų dydžiu TL pabaigoje (rugsėjo 30 d.).

4.2. *Gamybos sąnaudos*

(74) Eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad vieno Bendrijos pramonės gamintojo gamybos sąnaudos buvo per didelės lyginant su kitais gamintojais, kad jas būtų galima naudoti nustatant pardavimo sumažintomis kainomis skirtumą.

(75) Komisija patikrino kiekvienos bendrovės sąnaudas, priskirtas tiriamam produktui. Nebuvo nustatyta jokių priežasčių neįtraukti kurios nors bendrovės į pardavimo sumažintomis kainomis apskaičiavimą remiantis absoliučiu jos gamybos sąnaudų dydžiu.

(76) Kitas eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad gamintojas, gaminantis PŠP iš dimetiltereftalato (DMT) ir MEG, o ne iš TR ir MEG, neturėtų būti įtrauktas, kadangi jis tariamai nenaudoja pigiausio gamybos metodo.

(77) Remiantis 75 konstatuojamojoje dalyje išdėstytais argumentais, nei pats gamybos procesas, nei su juo susijusios gamybos sąnaudos negali būti laikomos kriterijais, kurių pagrindu bendrovės turėtų būti neįtraukiamos į šį tyrimą.

4.3. *Išvada*

(78) Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, laikoma, kad pateikti argumentai ir reikalavimai negali pakeisti laikinajame Reglamente padarytų išvadų. Todėl patvirtinamas laikinojo Reglamento 86–90 konstatuojamųjų dalių turinys ir išvada, kad TL Bendrijos pramonė patyrė esminės žalos.

E. PRIEŽASTINIS RYŠYS

1. Importo dempingo kaina poveikis

(79) Eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad vienintelis mažą Bendrijos pramonės pelningumą TL paaiškinantis veiksnys yra žaliavų kainos, o ne importo dempingo kaina poveikis. Jis taip pat pareiškė, kad Bendrijos pramonės pelningumo padidėjimas nuo 2,30 % iki 3,38 % nuo 1996 metų iki TL reiškė, kad šiuo laikotarpiu importas dempingo kaina nepadarė jokios žalos.

(80) Reikia pastebėti, kad importas dempingo kaina darė neigiamos įtakos Bendrijos rinkoje dominuojančioms kainoms, todėl pardavimo kainos negalėjo teisingai atspindėti padidėjusių žaliavų kainų.

(81) Kalbant apie mažą pelningumo padidėjimą nuo 1996 metų iki TL, tyrimas parodė, kad pelningumo padidėjimą nulėmė Bendrijos pramonės pradėtas restruktūrizacijos procesas. Jis taip pat apėmė pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų mažinimą.

(82) Kaip nurodyta laikinojo Reglamento 87 konstatuojamojoje dalyje dėl išvadų apie Bendrijos pramonės ekonominę padėtį, mažas pramonės pelningumas negali būti laikomas patenkinamu. Priešingai, jis turi būti laikomas netinkamai mažu dėl importo dempingo kaina poveikio, dėl kurio mažėjo kainos. Papildomi neigiami rodikliai buvo sumažėjusi pardavimų apimtis, prarasta rinkos dalis, gamybos našumo ir darbo vietų sumažėjimas bei padidėjusios atsargos.

(83) Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, patvirtinama laikinojo Reglamento 87 konstatuojamojoje dalyje pateikta išvada.

(84) Eksportuojantis gamintojas taip pat pareiškė, kad importas iš Korėjos Respublikos negalėjo padaryti jokios žalos Bendrijos pramonei, kadangi didžiąją dalį laikotarpio nuo 1996 metų sausio iki TL pabaigos jau buvo taikomos antidempingo priemonės. Galutinės antidempingo priemonės, įvestos iš Korėjos Respublikos importuojamiems PŠP, buvo panaikintos 1999 metų rugpjūtį Reglamentu (EB) Nr. 1728/99 [1].

(85) Reikia priminti, kad Korėjos Respublikos kilmės PŠP importui įvestos priemonės buvo panaikintos todėl, kad buvo manoma, kad dempingas nepasikartos parengus galiojimo pabaigos apžvalgos išvadas, kurių tyrimo laikotarpis buvo nuo 1996 m. sausio 1 d. iki 1997 m. rugsėjo 30 d. Tačiau šios procedūros TL buvo nustatytas dempingas, todėl pirmiau pateiktas argumentas nėra pagrįstas.

2. Kitas importas

(86) Eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad Komisija taip pat turėjo išnagrinėti galimą importo iš Lenkijos, Turkijos ir Čekijos Respublikos poveikį.

(87) Remiantis Eurostato informacija buvo nustatyta, kad kainos, kuriomis šis importas buvo įvežamas į Bendriją, buvo daug didesnės už tiriamų šalių importo kainas (nuo 12,3 % iki 30,5 % per TL). Todėl nebuvo jokio pagrindo šio importo klasifikuoti tose pačiose importo kainų ribose kaip ir tiriamų šalių atveju arba laikyti, kad bet kuri jo galimai padaryta žala galėjo nutraukti priežastinį ryšį tarp nustatytos patirtos žalos ir tiriamų šalių eksportuojančių gamintojų dempingo.

3. Išvada

(88) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, patvirtinama išvada, kad importas dempingo kaina padarė esminės žalos Bendrijos pramonei, kaip nurodyta laikinojo Reglamento 102 konstatuojamojoje dalyje.

F. BENDRIJOS INTERESAS

1. Bendrijos pramonės interesas

(89) Kadangi šiuo klausimu nebuvo gauta jokių pastabų, patvirtinamos laikinosios išvados dėl Bendrijos pramonės intereso, išvardytos laikinojo Reglamento 104–106 konstatuojamosiose dalyse.

2. Poveikis importuotojams ir vartotojams

(90) Vartotojų asociacija ir atskirai vienas vartotojas, priklausantis šiai asociacijai, pareiškė, kad Bendrijos gamintojai negali pasiūlyti tam tikrų PŠP tipų, todėl vartotojai turėjo ieškoti šių produktų už Bendrijos ribų. Kitas vartotojas pareiškė, kad Bendrijos gamintojai negali patenkinti Bendrijos paklausos.

[1] OL L 204, 1999 8 4, p. 3.

(91) Tyrimas parodė, kad, nors Bendrijos pramonė tam tikrais laikotarpiais negamino tam tikrų PŠP tipų, tai dar nereiškia, kad Bendrijos pramonė negalėtų gaminti šių tipų. Iš tiesų tam reikėtų tik nedidelių pakeitimų, pavyzdžiui, pakeisti filjerė, nenaudoti arba naudoti priedą, o tokiems pakeitimams reikalingos mažos investicijos. Tam tikrais laikotarpiais tam tikrų PŠP tipų pasiūlos nebuvo, kadangi Bendrijos gamintojai negalėjo pateikti reikalingų kiekių sumažintomis kainomis, kurias norėjo mokėti vartotojai.

(92) Kalbant apie Bendrijos vartojimą, atsižvelgiant į siūlomų muitų dydį, importas iš tiriamų šalių ir toliau galės patekti į Bendrijos rinką, tačiau ne dempingo kainomis. Kalbant apie Bendrijos pramonės kainas, nors ir tikėtina, kad jos padidės, šis padidėjimas turėtų būti nedidelis, kadangi yra importo ir iš kitų trečiųjų šalių. Atsižvelgiant į tai, antidempingo priemonių poveikis nekels pavojaus pakankamam Bendrijos vartotojų pasirinkimui ir pasiūlai.

(93) Buvo prašyta išaiškinti laikinojo Reglamento 109 konstatuojamąją dalį, kurioje buvo nurodyta, kad siūlomos priemonės gali padidinti vartotojų gamybos sąnaudas nuo 0,6 % iki 1,2 %.

(94) Remiantis informacija, kurią gavo keli bendradarbiaujantys Bendrijos vartotojai, buvo nustatyta, kad antidempingo priemonės padidintų Indijos ir Korėjos Respublikos kilmės PŠP gamybos sąnaudas nuo 0,6 % iki 1,2 %. Ši išvada buvo padaryta atsižvelgiant į PŠP svarbą šių vartotojų gatavų produktų gamybos sąnaudoms, vidutinį antidempingo muitą, laikinai įvestą importui iš Korėjos Respublikos ir Indijos, bei į Korėjos ir Indijos importo rinkos dalį, lyginant su Bendrijos vartojimu per TL.

(95) Akivaizdu, kad konkrečią kiekvieno vartotojo padėtį nulemia tai, kiek jis importuoja iš tiriamų šalių ir eksportuojančių gamintojų bei jo paties sąnaudų struktūra. Todėl vidutinis nurodytas poveikis atspindi bendrovę su reprezentatyviu vidutiniu elgesiu, turinčią alternatyvių šaltinių, iš kurių Korėjos Respublika ir Indija sudaro 14,7 %.

(96) Paskelbus laikinąjį Reglamentą, daugelis Bendrijos gamintojų pareiškė, kad antidempingo muitų įvedimas neigiamai paveiktų jų konkurencingumą vartotojų produktų rinkose ir galiausiai kels pavojų jų išlikimui. Jų manymu, antidempingo priemonių įvedimas paskatintų kainų augimą, kurį vartotojai turėtų atspindėti savo vartotojų produktų kainose. Šie pokyčiai savo ruožtu sukeltų pigesnių vartotojų pramonės produktų iš kitų trečiųjų šalių ir šiame tyrime nagrinėjamų šalių importo padidėjimą ir privertų kai kuriuos Bendrijos vartotojų pramonės galutinių produktų, kuriuose yra PŠP, gamintojus perkelti savo gamybą už Bendrijos ribų.

(97) Tačiau siūlomų priemonių maksimalaus vidutinio poveikio vartotojams analizė rodo, kad antidempingo priemonių įvedimas vargu ar žymiai padidins pigių vartotojų pramonės produktų importą į Bendriją. Ši išvada daroma todėl, kad atitinkami vartotojai nepateikė jokių jų reikalavimą pagrindžiančių įrodymų ir nebuvo pastebėtas toks ankstesnių priemonių, skirtų PŠP, poveikis jų galiojimo laikotarpiu. Be to, reikėtų pastebėti, kad austiems gataviems produktams (naudojamiems aprangai ir buitiniams baldams) taikomi tekstilės gaminių kvotų sistemos kiekybiniai apribojimai.

(98) Kadangi, išnagrinėjus šiuos vartotojų bendrovių pateiktus argumentus, nebuvo prieita naujų išvadų, patvirtinama laikinojo Reglamento 109 ir 111 konstatuojamosiose dalyse pateikta nuomone dėl tikėtino siūlomų priemonių poveikio vartotojams.

3. **Išvada**

(99) Laikoma, kad naujų argumentų, gautų dėl Bendrijos intereso nustatymo, nepakanka pakeisti išvados, kad nėra jokių svarių priežasčių neįvesti antidempingo priemonių. Todėl patvirtinamos laikinosios išvados.

G. **GALUTINIS MUITAS**

(100) Atsižvelgiant į išvadas, padarytas dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Bendrijos intereso, laikoma, kad reikėtų įvesti galutines antidempingo priemones, kad būtų užkirstas kelias importui dempingo kaina iš Indijos ir Korėjos Respublikos toliau daryti žalos Bendrijos pramonei.

1. **Žalos pašalinimo dydis**

(101) Kaip paaiškinta laikinojo Reglamento 116 konstatuojamojoje dalyje, buvo nustatytas nežalingas kainų dydis, kuris apimtų visas Bendrijos pramonės gamybos sąnaudas ir pagrįstą pelną, kuris būtų gaunamas nesant importo dempingo kaina iš tiriamų šalių.

(102) Kai kurie eksportuojantys gamintojai teigė, kad pagrįstas pelnas turėtų būti lygus 6 %, darydami nuorodą į bylas dėl PŠP ir poliesterių tekstūruotųjų gijinių verpalų (PTV) iki tyrimo Australijos ir kitų šalių atžvilgiu. Tačiau pastarajame tyrime buvo nustatyta, kad pagrįstas pelnas siektų 10 %, kaip yra ir šio tyrimo atveju. Kiti eksportuojantys gamintojai teigė, kad pagrįstas pelnas turėtų būti dar mažesnis, pavyzdžiui, 4 %, kadangi bendras Bendrijos pramonės pelningumas buvo geresnis nei šių ankstesnių tyrimų dėl Baltarusijos Reglamente (EB) Nr. 1490/96 [1] ir Indonezijos Reglamente (EB) Nr. 2160/96 [2] metu.

[1] OL L 189, 1996 7 30, p. 13.
[2] OL L 289, 1996 11 12, p. 14. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1822/98 (OL L 236, 1998 8 22, p. 3).

(103) Reikėtų pastebėti, kad Komisija laikinojo Reglamento 116 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad 10 % marža turėtų būti taikoma pelnui, kurio būti galima gauti, jeigu nebūtų importo dempingo kaina.

(104) Pelno dydis, kuris laikomas pagrįstu, nustatomas remiantis tuo, ką Bendrijos pramonė galėtų gauti, jeigu nebūtų žalingo dempingo. Kadangi ankstesnių tyrimų TL buvo skirtingi, o tais atvejais nustatyti neigiami dempingo poveikiai kainoms buvo kitokio laipsnio, nėra jokio pagrindo manyti, kad Bendrijos pramonės pelnas pasiektų tokį patį dydį. Todėl ankstesni pelno dydžiai nebūtinai tinkami šiuo atveju. Be to, daroma nuoroda į argumentus, pateiktus laikinojo Reglamento 117 konstatuojamojoje dalyje.

(105) Todėl remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, patvirtinamos laikinojo Reglamento 117 konstatuojamojoje dalyje pateiktos išvados.

2. **Muito forma ir dydis**

(106) Remiantis pagrindinio Reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, toliau nurodyti antidempingo muitų tarifai atitinka dempingo skirtumus, jeigu jie yra mažesni už žalos skirtumus. Tai taikytina visoms bendrovėms, išskyrus vieną.

Šalis	Bendrovė	Muito dydis
Indija	Indian Organic Chemicals Limited	14,7 %
	JCT Limited	32,6 %
	Visos kitos bendrovės	35,4 %
Korėjos Respublika	Daehan Synthetic Fibre Co. Ltd	0 %
	Huvis Corporation	4,8 %
	SK Global Co. Ltd	4,8 %
	Sung Lim Co. Ltd	0 %
	Visos kitos bendrovės	20,2 %

(107) Atskiroms bendrovėms taikomi antidempingo muito tarifai buvo nustatyti remiantis šio tyrimo išvadomis. Taigi jie atspindi padėtį, nustatytą tyrimo metu šių bendrovių atžvilgiu. Todėl šie muito tarifai (priešingai „visoms kitoms bendrovėms“ taikomiems visos šalies muitams) taikomi tik produktų, kurių kilmės šalis yra nagrinėjama šalis ir kuriuos pagamino šios bendrovės, t. y. konkretūs nurodyti juridiniai asmenys, importui. Importuoti produktai, kuriuos pagamino bet kuri kita bendrovė, kurios pavadinimas ir adresas konkrečiai nenurodytas kurio nors reglamento vykdomojoje dalyje, įskaitant su konkrečiai nurodytomis bendrovėmis susijusius subjektus, negali pasinaudoti šiais tarifais ir jiems taikomas „visoms kitoms bendrovėms“ skirtas muito tarifas.

(108) Bet kuris reikalavimas taikyti šiuos atskirų bendrovių antidempingo muito tarifus (pvz., pasikeitus subjekto pavadinimui arba įsteigus naujus gamybos arba pardavimo subjektus) turėtų būti nedelsiant adresuojamas Komisijai [1] su visa reikiama informacija, visų pirma apie pasikeitimus bendrovės veikloje, susijusius su gamyba, vidiniais pardavimais ir pardavimais eksportui, susijusius su, pvz., tuo pavadinimo pasikeitimu arba gamybos ir pardavimų subjekto pasikeitimu. Komisija, prireikus pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, turi atitinkamai iš dalies pakeisti bet kurį reglamentą, atnaujindama sąrašą bendrovių, kurioms taikomi atskiri muito tarifai.

[1] European Commission, Directorate-General Trade, Directorate B, TERV — 0/13, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels/Belgium.

H. **LAIKINOJO MUITO SURINKIMAS**

(109) Atsižvelgiant į nustatytų eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumų dydį ir atsižvelgiant į Bendrijos pramonei padarytos žalos rimtumą, daroma išvada, kad būtina galutinai surinkti sumas, užtikrintas laikinuoju antidempingo muitu, kuris buvo įvestas Komisijos reglamentu (EB) Nr. 124/2000 ([1]), iki įvedamų galutinių muitų tarifų lygio, jeigu ši suma yra lygi arba mažesnė už laikinojo muito dydį. Priešingu atveju galutinai surenkamos tik sumos, atitinkančios laikinųjų muitų dydį. Sumos, užtikrintos viršijant galutinio antidempingo muito tarifą, grąžinamos.

(110) Bendrovėms Samyang Corporation ir SK Chemicals Co. Ltd sujungus poliesterio verslo operacijas vienoje bendroje įmonėje, t. y. Huvis Corporation, galutinis laikinai įvestų muitų surinkimas iš šių bendrovių turėtų būti atliekamas darant nuorodą į Huvis Corporation galutinai įvestą muitą.

I. **ĮSIPAREIGOJIMAS**

(111) Įvedus laikinąsias priemones, vienas Indijos eksportuojantis gamintojas pasiūlė prisiimti įsipareigojimą dėl kainos pagal pagrindinio Reglamento 8 straipsnio 1 dalį.

(112) Komisija mano, kad Reliance Industries Limited pasiūlytą įsipareigojimą galima priimti, kadangi juo pašalinamas žalingas dempingo poveikis. Be to, reguliarios ir išsamios ataskaitos, kurias bendrovė įsipareigojo teikti Komisijai, turi užtikrinti veiksmingą monitoringą, o bendrovės struktūra yra tokia, kad, Komisijos manymu, įsipareigojimo apėjimo rizika yra labai nedidelė.

Siekiant užtikrinti veiksmingą įsipareigojimo laikymąsi ir monitoringą, pateikiant prašymą išleisti į laisvą apyvartą pagal įsipareigojimą, nuo muito atleidžiama tik su sąlyga, kad pateikiama prekybinė sąskaita-faktūra, kurioje nurodyta priede išvardyta informacija, būtina muitinei išsiaiškinti, kad siuntos atitinka prekybos dokumentą reikiamos informacijos lygiu. Jeigu tokia sąskaita-faktūra nepateikiama arba jeigu ji neatitinka muitinei pateikto produkto, turėtų būti mokamas atitinkamo tarifo antidempingo muitas.

(113) Įtarus pažeidimą, padarius pažeidimą arba panaikinus įsipareigojimą, remiantis pagrindinio Reglamento 8 straipsnio 9 ir 10 dalimis, galima įvesti antidempingo muitą,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Poliesterių sintetiniams štapelio pluoštams, nekarštiems, nešukuotiems ir kitu būdu neparuoštiems verpimui, klasifikuojamiems KN pozicijoje 5503 20 00, kurių kilmės šalys Indija ir Korėjos Respublika, importui įvedamas galutinis antidempingo muitas.

2. Galutinio antidempingo muito, taikomo nurodytų bendrovių pagamintų produktų grynai franko Bendrijos pasienyje kainai iki muito, norma yra tokia:

Šalis	Bendrovė	Muito norma	TARIC papildomas kodas
Indija	Indian Organic Chemicals Limited, Bhupati Chambers 3rd floor, 13 Mathew Road, Mumbai – 400 004, India	14,7 %	A148
	JCT Limited, Thapar House, 124 Janpath, New Delhi – 110 001, India	32,6 %	A149
	Visos kitos bendrovės	35,4 %	A999

([1]) OL L 16, 2000 1 21. p. 30.

Šalis	Bendrovė	Muito norma	TARIC papildomas kodas
Korėjos Respublika	Daehan Synthetic Fibre Co. Ltd, 162–1 Changchoong-dong Chung-gu, Seoul, Korea	0 %	A150
	Huvis Corporation, 77–1 Garak-dong, Songpaku, Seoul, Korea	4,8 %	A151
	SK Global Co. Ltd, 36–1, 2Ga, Ulchiro, Chung-Gu Seoul, Korea	4,8 %	A153
	Sung Lim Co. Ltd, Rum 502, Shinhan Building, Youido-Dong Youngdungpo-Ku Seoul, Korea	0 %	A154
	Visos kitos bendrovės	20,2 %	A999

3. Nepaisant 1 straipsnio 1 dalies, galutinis muitas netaikomas importui, išleistam į laisvą apyvartą remiantis 2 straipsnio nuostatomis.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios nuostatos dėl muitų mokesčių.

2 straipsnis

1. Prekės, pagamintos toliau nurodytos bendrovės ir importuotos vadovaujantis 2 straipsnio dalimi, atleidžiamos nuo 1 straipsnyje nurodyto muito:

Bendrovė	Šalis	TARIC papildomas kodas
Reliance Industries Limited, Marker Chamber IV, 3rd Floor 222, Nariman Point, Mumbai 400 021	Indija	A212

2. Importuojami produktai, deklaruoti TARIC papildomu kodu A212, atleidžiami nuo 1 straipsniu įvestų antidempingo muitų, jeigu jie yra pagaminti 1 straipsnio dalyje minimos bendrovės ir tiesiogiai eksportuojami (t. y. išrašoma sąskaita-faktūra ir jie išsiunčiami) bendrovei, veikiančiai kaip importuotojas Bendrijoje, su sąlyga, kad atitinkamai muitinei pateiktoje prekybinėje sąskaitoje-faktūroje, pateiktoje kartu su prašymu išleisti į laisvą apyvartą, yra nurodyta priede išvardyta informacija.

3. Prekės neapmuitinamos, jeigu deklaravus ir pateikus muitinei jos tiksliai atitinka prekybinėje sąskaitoje-faktūroje nurodytą apibūdinimą.

3 straipsnis

1. Sumos, užtikrintos laikinuoju antidempingo muitu, įvestu Reglamentu (EB) Nr. 1472/2000 Indijos ir Korėjos Respublikos kilmės importui, galutinai surenkamos taikant šiuo reglamentu galutinai įvestą muito normą. Užtikrintos sumos, kurios viršija galutinę antidempingo muito normą, grąžinamos. Jeigu įvesta galutinio muito norma yra didesnė už laikinojo muito normą, galutinai surenkamos tik sumos, atitinkančios laikinojo muito dydį.

2. Samyang Corporation ir SK Chemicals Co. Ltd atveju, laikinuoju antidempingo muitu užtikrintos sumos surenkamos taikant šiuo reglamentu bendrovei Huvis Corporation galutinai įvestą muito dydį. Sumos, užtikrintos viršijant Huvis Corporation įvesto galutinio muito normą, turėtų būti grąžinamos.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2000 m. gruodžio 22 d.

Tarybos vardu

Tarybos pirmininkas

C. PIERRET

PRIEDAS

Informacija, kuri turi būti pateikiama prekybinėse sąskaitose-faktūrose, lydinčiose prekes, dėl kurių prisiimtas įsipareigojimas

2 straipsnio 2 dalyje minimoje prekybinėje sąskaitoje-faktūroje nurodomi šie elementai:

1. Sąskaitos-faktūros numeris.
2. TARIC papildomas kodas, pagal kurį sąskaitoje-faktūroje nurodytos prekės deklaruojamos muitinei Bendrijos pasienyje (kaip nurodyta Reglamente).
3. Tikslus prekių apibūdinimas, įskaitant:
   — produkto pranešimo kodo numerį (BPK) (nustatytą įsipareigojime, kuri pasiūlė atitinkamas gaminantis eksportuotojas),
   — KN poziciją,
   — kiekį (nurodomą kg).
4. Pardavimo sąlygų apibūdinimas, įskaitant:
   — kainą už kg,
   — taikomas mokėjimo sąlygas,
   — taikomas pristatymo sąlygas,
   — bendras nuolaidas ir grąžinimus.
5. Bendrovės, kuri veikia kaip importuotojas ir kuriai bendrovė tiesiogiai išrašo sąskaitą-faktūrą, pavadinimas.
6. Bendrovės, kuri išrašė sąskaitą-faktūrą pagal įsipareigojimą, pareigūno vardas ir pavardė bei tokia pasirašyta deklaracija:

   „Aš, toliau pasirašęs, patvirtinu, kad šioje sąskaitoje-faktūroje nurodytų prekių pardavimas tiesioginiam eksportui į Europos bendriją atliekamas pagal … [bendrovės pavadinimas] pasiūlytą ir Europos Komisijos Sprendimu 2000/818/EB priimtą įsipareigojimą ir jo sąlygas. Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje-faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“